Влада – Радам!

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 122 (622) ♦ Четвер, 1 липня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

Браво, Верховна Радо!

Учора народні депутати прийняли закон про боротьбу з організованою злочинністю.

Висловлено серйозну занепокоєність

Учора міністр закордонних справ України А.Зленко зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Р.Попадюком.

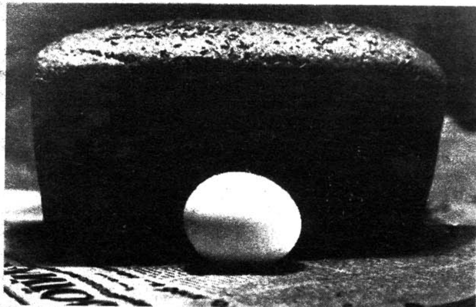
В ході розмови А.Зленко висловив серйозну занепокоєність уряду і парламенту нашої держави з приводу ракетного удару по іракському розвідувальному центру в Багдаді, в результаті якого мали місце жертви серед мирного населення. Особливий наголос було зроблено на тому факті, що ця одностороння акція здійснена без санкції Ради Безпеки ООН, виходить за рамки необхідної достатності, яку держави можуть застосовувати в боротьбі з міжнародним тероризмом.

Водночас глава українського зовнішньополітичного відомства підкреслив, що спроба замаху на колишнього Президента США Дж.Буша під час його перебування в Кувейті весною цього року, яку планували здійснити терористи, не може розцінюватись інакше, як відвертий вияв міжнародного тероризму.

Абзац з листа

Переконана, що до старих часів вороття вже не буде. У народу змінилося мислення. А тому помиляються ті, хто вважає, що через нестачу ковбаси народ заволає «Дайош Союз!». Ні, не ті тепер часи! А всі негаразди минуться. Потрібно лише не кричати, облишити балачки й працювати, працювати...

Л.КОСНЕРСЬКА.
Кам'янець-Подільський Хмельницької області.

СНІДАНОК: круте яйце за крутими цінами на дванадцять осіб

фото Михайла САЧКА

Продиктовано в номер

Політика працювати не дає

Триває страйк гірників Кривого Рогу. Після візиту в «Кривбас» урядової делегації на чолі з Прем'єр-міністром Л. Кучмою їхні економічні вимоги були в основному задоволені: піднято заробітну плату, яка складає 80 відсотків від зарплати шахтарів вугільної галузі. Однак тепер криворіжці висувають політичні вимоги, головна з яких — відставка Верховної Ради і Президента України.

Напевне, вирішили діяти за принципом «краще пізно, ніж ніколи». Але в цьому випадку він явно не до часу. Адже не одні гірники мають визначити долю Верховної Ради і Президента. Їх обирала вся Україна і саме вона скаже «так» чи «ні» на референдумі.

А щодо підвищення заробітної плати, то над цим варто замислитися. Після першого страйку заробітна плата у прибиральниці, яка не має ніякого відношення до підземних робіт, стала вищою, ніж, наприклад, у голови міськради шахтарського міста. Після другої — у тих, хто працював в шахті, вона сягнула за 400 тисяч карбованців.

А що в цьому випадку мають говорити хлібороби? Адже в тракториста зарплата в 10—15 разів нижча, ніж в шахтаря. Доярки ж, як відомо, доять корів. А це вам не віником махати чи каски шахтарям видавати — від такої роботи руки пухнуть і пальці не згинаються. І за все це — 10—15 тисяч карбованців у місяць. А в депутатів зарплата втричі нижча, ніж в шахтарів. Таке, до речі, можливе лише в нашій країні, де згідно принципів соціалізму розумова праця ніколи не була в ціні. А при убогому розумі багатим не будеш.

Фото А. КРАСНОЖОНА.

Сиротіють вибої тільки в Краснодоні

Тепер у Луганській області тільки одне з виробничих об'єднань — «Краснодонвугілля» — продовжує страйкувати.

Що ж, тепер решта шахт може повертати борги споживачам. А вони значні. За час, коли страйком були охоплені всі шахти області, втрати вугілля сягнули мільйона 250 тисяч тонн. Після цього декаду не працювало два об'єднання — «Первомайськвугілля» та «Краснодонвугілля», які додали до загального боргу ще чверть мільйона тонн палива.

Серед інших, відомих уже вимог краснодонці виставляють ще й таку — урядова комісія повинна приїхати саме в їх місто і зустрітися з ними.

Щоб ближньому довіряти

Можливості створення надійних механізмів безпеки обговорюються на міжнародній конференції «Безпека в Європі: центральноєвропейський компонент», яка вчора розпочалася у Києві. На першому етапі цього зібрання, окрім українських представників, беруть участь посланці Польщі, Словаччини, Угорщини, Чехії. Учасники конференції, яка проводиться під егідою Українського центру досліджень міжнародної безпеки, планують обговорити також питання загрози стабільності Центральної Європи та ініціативи України щодо заходів довір'я у цьому регіоні.

УСПП негативно оцінює діяльність вищих органів влади

Відбулося засідання правління Українського союзу промисловців і підприємств (УСПП). Із доповіддю про поточний момент, позиції та дії союзу у політичній та економічній кризових ситуаціях, що склалися в Україні, виступив президент УСПП В.Євтухов. У постанові засідання йдеться про те, що сьогодні усі вищі органи влади (Верховна Рада, Президент та Кабінет Міністрів) довели свою неспроможність управляти державою, позитивно впливати на соціально-економічні процеси. Отже, УСПП закликає шляхом конституційного, всенародного обговорення визначити основи майбутнього соціально-економічного устрою, створити єдину систему виконавчої влади, на базі грошової реформи створити нову фінансово-кредитну систему, позитивно вирішити питання приватної власності на землю тощо.

Найперспективніший сусід і партнер

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Як ми вже повідомляли, у вівторок відбулася зустріч Президента Словацької Республіки М. Ковача з Головою Верховної Ради України І. Плющем.

На початку бесіди М. Ковач висловив вдячність Україні за те, що вона однією з перших визнала Словацьку Республіку. «Тепер ви — найсильніший і найперспективніший наш сусід і партнер»,— сказав він. А укладенням міжнародного договору, продовжив Президент Словаччини, ми відкриваємо шлях до розбудови добросусідських відносин і взаємного збагачення. Зокрема, М. Ковач наголосив на потребі розвитку міжпарламентських зв'язків, причому не лише на найвищому рівні, а й на рівні парламентських комісій. Глава словацької держави також поінформував українську сторону про ті процеси, що тривають у політичному та економічному житті словацького суспільства.

І. Плющ у свою чергу зазначив, що наші країни мають багато спільних проблем і для їх розв'язання варто використовувати досвід один одного. Він також наголосив на тому, що сьогодні в Європі треба створити клімат довіри, який не сприяв би виникненню таких спірних питань, як, наприклад, перегляд кордонів тощо. Керівник українського парламенту також розповів про суспільно-політичну ситуацію в Україні, рішення Верховної Ради про референдум та можливі умови проведення нових виборів у представницькі та державні органи.

Під час бесіди сторони торкнулися і питання про забезпечення прав національних меншин.

Того ж дня М. Ковач мав зустрічі з міністрами — закордонних справ України А. Зленком і оборони К. Морозовим, поклав вінок до могили Невідомого солдата. А ввечері Президенти Словаччини та України поставили свої підписи під Договором про добросусідство, дружні відносини і співробітництво між двома державами.

У середу М. Ковач продовжив знайомство з Києвом. Відбулася його прес-конференція за підсумками візиту. Докладніше про неї — в наступному номері.

Парламентська хроніка

До нової репутації через ротацію?

Денне і вечірнє засідання 29 червня

Після доволі бурхливого і тривалого обговорення проекту закону про внесення змін до ст. 39 Конституції України (йшлося про встановлення 40-годинного робочого тижня), які не підтримала більшість, до депутатів звернувся заступник Голови Верховної Ради В. Гриньов. Володимир Борисович ще раз попросив задовольнити його прохання про відставку й парламентарії не відмовили йому.

Заступник міністра економіки України С. Терьохін представив на суд сесії проект закону про внесення змін і доповнень до Закону про господарські товариства, пояснивши необхідність його прийняття потребою збільшення мінімальних розмірів статутних фондів господарських товариств у зв'язку з інфляцією. Але І. Плющ зняв проект з обговорення, оскільки уряд, порушивши встановлений порядок, підготував його без висновків відповідної комісії Верховної Ради.

Заступник міністра фінансів України В. Тентюк доповів про внесення змін і доповнень до Закону про державний бюджет України на 1993 рік та Декрету Кабінету міністрів про податок на прибуток підприємств і організацій. Йшлося про те, щоб брати податки не з доходів, а саме з прибутків підприємств (це, з'ясовується, різні речі). Депутат С. Барабаш зауважив, що і цей законопроект «проштовхується без розгляду в комісії Верховної Ради. Але ж бюджет вимагає грунтовного аналізу, а не КВН з трибуни». Одні депутати стверджували, що зміна системи оподаткування призведе до нового витка й так шаленої інфляції, зруйнує до кінця економіку країни й подарує дивіденди новітнім «бізнесменам». Інші захищали пропозицію уряду, бо вбачали в цьому заході шлях до бездефіцитного бюджету. Тривала й гостра дискусія з цього питання закінчилася безрезультатно.

Обговорюючи доповнення до ст. 14 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», депутати наголошували, що час від часу під стінами Верховної Ради стоять пікети «чорнобильців», розбиваються наметові містечка ошуканих ліквідаторів, що свідчить про недосконалість чинного законодавства. Необхідно ще раз, вже вкотре, чітко визначити, хто є ліквідатором чи потерпілим і якими пільгами вони користуються. Думається, затверджені депутатами доповнення до ст. 14 «чорнобильського» Закону також не остаточні.

Депутат В. Мельничук зачитав спільне звернення групи народних депутатів, в якому поряд з конструктивними пропозиціями про заходи стабілізації економіки та реорганізації роботи структур влади йшлося й про ротацію нинішнього складу Президії Верховної Ради. Передісторія цієї вимоги така. На останньому засіданні Президії Верховної Ради представники соціалістичної партії вимагали повернутися до питання про відновлення діяльності КПУ. Непоступливість «рухівської», як вважають соціалісти, Президії і змусила депутатів Чародєєва та Марченка — прикрасити голови білими пов'язками — символами голодовки новітніх борців за комуністичну ідею. З подачі ж соціалістів на порядок денний сесії поставлено питання і про ротацію Президії.

Депутати швидко розкусили, хто і з якою метою б'ється ротації складу Президії, коли до референдуму лишається 100 днів, і «провалили» проект постанови, запропонований депутатом В. Мельничуком. Натомість підтримали варіант постанови, представленої депутатом Печеровим, згідно з якою парламент без канікул, до референдуму продовжує свою роботу.

Валентин ЛАБУНСЬКИЙ.

Інтерв'ю в кулуарах

СЛОВО ЗА ПРЕЗИДЕНТОМ

Які кроки має зробити, на думку українських парламентаріїв, Президент Л. Кравчук у нинішній складній політико-економічній ситуації?

Михайло ГОРИНЬ

Президент має сказати: «Я прийшов для того, щоб чітко визначити, що буду робити і як діятиме Прем'єр-міністр. Я прийшов, щоб провадити рішучу боротьбу з організованою злочинністю. Я прийшов, щоб навести виконавську дисципліну і вжити усіх заходів для припинення інфляційних процесів». Якщо він цього не зробить, то нам буде дуже важко, бо трагедія не в тому, що Верховна Рада нині в такому стані (вона відходить в історію, вона своє діло зробила), а в тому, що виконавча влада абсолютно не контролює ситуацію.

Володимир СТРЕЛЬНИКОВ

Йому треба безпосередньо порадитись з керівниками виробництва і прийняти конкретні рішення.

Степан ХМАРА

Я не вірю, що Президент може діяти по-діловому. За півтора року він показав, що зовсім неспроможний захищати національні інтереси нашої держави.

Михайло БОРЕЙКО

Перше — треба вирішити блок економічних питань. Друге — розпочати серйозну боротьбу з мафією і корупцією. Третє — Президентові, як і Верховній Раді, треба визначитися і сказати, куди ми йдемо, яке суспільство будуємо. А то депутати приймають закони, а не знають, під що їх приймають, під кого і для кого.

Іван ДРАЧ

Я завжди підтримував ті кроки, які були рішучі, навіть коли вони були десь неточні. Але краще, щоб Президент провадив більш рішучу політику. Наприклад, на взірець наших сусідів Єльцина чи Валенси. Коли відбуваються якісь процеси, мають бути реакції Президента.

Записав Тарас ПЕТРІВ.

А ВАСИЛИШИН ТІЛЬКИ РУКАМИ РОЗВІВ...

Ранкове засідання 30 червня

Парламент приступив до прийняття у другому читанні винятково важливого законопроекту «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» і протягом двох годин роботи попри різні намагання влаштувати обструкцію ухваленню цього Закону, продемонстрував волю і вміння, незважаючи на авторитети і лобі, працювати без упереджень, без озирання на політичні погляди одне одного.

Втім, спостерігалося протистояння іншого характеру. Частина депутатів, що, як мовиться, собаку з'їла на підготовці і внесенні на розгляд сесій законопроектів, ревно поставилася до запропонованого на розгляд законопроекту, бо підготували його не постійні комісії, скажімо, з питань законодавства і законності або з питань правопорядку та боротьби із злочинністю, а тимчасова.

Депутат Іван Макар, Владислав Носов, як, до речі, й Анатолій Ткачук, висловлювали думку про те, що цей Закон взагалі непотрібний, бо його норми і положення слід «рознести» до інших, уже прийнятих законів, що регулюють діяльність всієї системи правоохоронних органів. Василь Степенко намагався «поставити на місце» тимчасову комісію. На його думку, цю Комісію було створено для того, щоб оперативно втручатися у конкретні факти, конкретні справи, а вона перекинулася на формування законів. Це не її справа. «Замість конкретної роботи ви перейшли на законотворчу (!?)», — звинувачував він авторів законопроекту. Подібний закид зробив і депутат Генріх Алтунян. Не хочеться вірити, що справді їм хтось поставив відповідне завдання, як зазначив депутат Володимир Яцуба з Дніпропетровська.

У цьому місті, зокрема, весь відділ у боротьбі з організованою злочинністю зазнав переслідувань, про що писав «Голос України». Та голова тимчасової комісії Віктор Слєсаренко недвозначно заявив, що піднялося парламентське лобі.

З такими «ліричними» відступами, на що Григорій Демидов, заступник голови тимчасової комісії, представляючи законопроект, відповідав із знанням справи, парламент дістався до дев'ятої, однієї з головних, статей Закону. Вона присвячена структурі й підпорядкуванню спеціальних підрозділів у боротьбі з організованою злочинністю. Нею, зокрема, передбачено наявність Головного управління у боротьбі з організованою злочинністю МВС України, управлінь, відділів і відділень у Республіці Крим, областях і містах. Начальника Головного управління призначають рішенням КМ за поданням міністра внутрішніх справ за погодженням з Комісією ВР у боротьбі з організованою злочинністю, корупцією і хабарництвом, він є першим заступником міністра внутрішніх справ. Йому підпорядковуються керівники інших підрозділів. До структури цих підрозділів входять слідчі управління і відділи, інформаційно-аналітичні відділи, оперативно-розшукові, а також оперативно-технічні служби тощо. Головне управління, управління, відділи і відділення є юридичними особами, які мають самостійні кошториси, рахунки в банках тощо.

Проти такої самостійності спеціальних підрозділів у боротьбі з організованою злочинністю виступили міністр внутрішніх справ України А. Василишин, голова постійної Комісії з питань правопорядку та боротьби із злочинністю Я. Кондратьєв, народний депутат М. Виноградський. Аргументи на кшталт того, що самостійність передчасна, що на місцях начальники УВС мають контролювати роботу спецпідрозділів, що вони повинні передавати їм оперативну інформацію, що, взагалі, ця самостійність може призвести до 37-го року, що начальники УВС областей не вдаються до тиску на слідчих, не справили на депутатів враження. Бо всі чудово відчувають, знають конкретні факти «опіки» над тими, хто бореться з організованою злочинністю тих, хто тільки робить вигляд.

272 народні депутати проголосували за цю статтю. А. Василишин лише руками розвів.

Втім, прийняття законопроекту тривало.

Інтерв'ю в кулуарах

Віктор СЛЄСАРЕНКО:

—На час, коли ми з вами розмовляємо, прийнято одинадцять чи дванадцять статей і тому вся боротьба ще попереду. Основні наші положення депутати підтримали, отже, є підстави вважати, що вони усвідомили рівень небезпеки, яка нависла над нашою державою.

Сергій ГОЛОВАТИЙ:

— Загалом відчувається великий опір, який чинять прийняттю Закону міністр внутрішніх справ Андрій Василишин та голова Комісії Ярослав Кондратьєв. З точки зору юридичної довершеності, цей законопроект має вади. В ньому є окремі антиконституційні положення, деякі з них вилучено, а деякі слід вилучити, бо в разі їх прийняття будуть порушені права і свободи громадян.

За великим рахунком, законопроект виходить за рамки систематизованого законодавства. Але будемо виходити з того, що ми знаходимося на перехідному періоді, а також з того, що нам вкрай потрібна дієва правоохоронна структура для боротьби із корупцією і мафією, і цей закон приймати треба.

Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій БЕНЬ.

ПОДАТОК НА ПРОМИСЕЛ

Якщо ви двічі на рік займаєтесь торгівлею, вважайте себе підприємцем

З 1 липня 1993 року набуває чинності Декрет Кабінету міністрів України від 17 березня 1993 року «Про податок на промисел». Що треба знати про цей податок, хто його сплачує, які ставки податку? Роз'яснення дає начальник управління оподаткування доходів громадян, майна та землі Головної державної податкової інспекції Юрій БОНДАРЕНКО.

Хто сплачує податок?

Платниками цього податку є громадяни України, іноземні громадяни та особи без громадянства (надалі громадяни), які протягом року несистематично (не більше чотирьох разів за календарний рік) здійснюють продаж виробленої, переробленої та купленої продукції, речей, товарів (надалі товарів).

Не сплачують цей податок громадяни за продаж вирощених в особистому підсобному господарстві, на присадибній, дачній, садовій і городній ділянках продукції рослинництва, худоби, кролів, нутрій, птиці (як у живому вигляді, так і продукції їх забою в сирому вигляді та у вигляді первинної переробки), продукції власного бджільництва.

За що сплачується податок?

Податок сплачується із визначеної за ринковими цінами сумарної вартості товарів, які громадяни мають намір продавати на ринках або в інших місцях, визначених виконкомами місцевих Рад народних депутатів.

Хто дає дозвіл на право продажу товарів і які слід подати документи?

Дозвіл на право продажу товарів видає районна (міська) державна податкова інспекція за місцем проживання громадянина в Україні, а тим, хто не має постійного місця проживання в Україні, — державна податкова інспекція за місцем продажу товарів.

Який механізм подання декларацій?

Для одержання права на торгівлю товарами і одержання одноразового патенту громадянин повинен скласти декларацію і подати її до податкової інспекції.

У декларації, крім загальних відомостей про громадянина, подається перелік товарів, які передбачається продати, та їхня вартість.

Декларація має такий вигляд:

ДЕКЛАРАЦІЯ

Я, ..., що проживаю........., повідомляю найменування і вартість товару, який передбачаю реалізувати протягом _____ днів, з ____ по ____ включно.

№ № п.п.
Найменування товару
Кількість (словами)
Вартість одиниці товару
Всього
Загальна вартість товарів _____ крб. (___________)
словами
Прошу видати мені одноразовий патент на _____ днів
Особистий підпис __________
Дата

Хто визначає суму податку?

Суму податку визначає державний податковий інспектор на підставі наведених у декларації відомостей про загальну вартість товарів.

Які передбачено ставки податку?

Ставка податку на промисел встановлюється в розмірі 10 відсотків указаної в декларації вартості товарів, що підлягають продажу протягом трьох календарних днів, але не менше розміру однієї мінімальної зарплати. У разі збільшення терміну продажу товарів до семи календарних днів ставка податку подвоюється.

Який порядок сплати податку?

Податок сплачується до установ Ощадбанку в сумі, визначеній державним податковим інспектором. Квитанція про сплату податку подається до податкової інспекції, на підставі якої видається одноразовий патент.

Протягом якого терміну діє одноразовий патент?

Одноразовий патент видається на три або на сім календарних днів. Якщо патент не використано за призначенням у зазначені дні, сплачений податок поверненню не підлягає.

Які обов'язки платників?

Громадяни, які продають товари, на вимогу посадових осіб державних податкових інспекцій та органів внутрішніх справ повинні пред'являти одноразові патенти. Продаж товарів здійснюється у місцях, визначених виконавчими комітетами місцевих Рад народних депутатів.

Яка відповідальність чекає на порушників цього декрету?

На громадян, які здійснюють продаж товарів без придбання одноразових патентів або з порушенням терміну їхньої дії чи здійснюють продаж товарів, не вказаних у декларації, начальники державних податкових інспекцій чи їх заступники накладають адміністративний штраф в розмірі від одного до десяти мінімальних розмірів заробітної плати, а за ті ж дії, вчинені повторно протягом року після накладання адміністративного стягнення, — від десяти до двадцяти мінімальних розмірів заробітної плати.

Чи можуть громадяни оскаржити дії посадових осіб податкових інспекцій та органів внутрішніх справ?

Оскарження дій посадових осіб податкових інспекцій та органів внутрішніх справ провадиться в порядку, передбаченому законами України «Про державну податкову службу в Україні» та «Про міліцію».

А якщо громадяни бажають бути суб'єктами підприємницької діяльності і систематично займаються продажем виробленої, переробленої та купленої продукції, речей і товарів, одержувати доходи і сплачувати прибутковий податок, їм слід зареєструвати цю діяльність відповідно до Закону України від 7 лютого 1991 року «Про підприємництво».

Тож кілька слів про те, що вважається підприємництвом

Це самостійні, на власний ризик, виробництво продукції, виконання робіт, надання послуг та заняття торгівлею з метою одержання прибутку. Торговельна діяльність визнається незаконною, якщо вона провадиться без відповідної реєстрації в органах місцевої влади, а угоди на купівлю-продаж товарів чи будь-яких інших предметів здійснювалися двічі чи більше разів на рік, а також в разі здійснення без відповідної реєстрації однієї угоди купівлі-продажу, якщо її предметом є партія будь-яких товарів і одержаний неконтрольований державою прибуток перевищує мінімальний розмір заробітної плати, встановлений законодавством України.

Не є правопорушенням продаж особою належних їй речей, якщо не встановлено, що ці речі спеціально придбано для перепродажу і що внаслідок цього особа має постійне або додаткове джерело існування.

Який порядок реєстрації торговельної діяльності?

Державна реєстрація такого виду підприємницької діяльності проводиться на загальних підставах у виконавчому комітеті районної, міської, районної в місті Рад народних депутатів за місцем діяльності або проживання громадянина, для чого слід подати заяву, яка повинна бути розглянута у місячний термін.

Відмова у державній реєстрації підприємництва з мотивів недоцільності його створення не допускається і може бути оскаржена в судовому порядку.

Яку суму потрібно сплатити за реєстрацію?

За державну реєстрацію вноситься плата, розміри якої встановлені постановою Кабінету міністрів України від 15 квітня 1991 року, № 99 (у редакції постанови Кабінету міністрів України від 13 січня 1993 року, № 18). Зокрема, за реєстрацію торговельно-посередницької діяльності сплачується 0,5 мінімального розміру заробітної плати, тобто якщо за мінімальний розмір брати 6 900 карбованців, то потрібно сплатити 3450 карбованців.

Які гарантії надає держава тим, хто займається підприємництвом?

Держава гарантує недоторканність майна і забезпечує захист права власності підприємця. Вилучення державою у підприємця його основних і оборотних фондів та іншого використовуваного ним майна не допускається.

Розкажіть про оподаткування та обчислення прибуткового податку з громадян, що займаються підприємницькою діяльністю

Громадяни, які займаються підприємницькою діяльністю, відповідно до Декрету Кабінету міністрів України від 26.12.92 року «Про прибутковий податок з громадян», зобов'язані з одержуваного ними чистого доходу сплачувати прибутковий податок.

Оподатковуваний дохід визначається на підставі даних декларації, яку підприємець зобов'язаний щоквартально подавати податковій інспекції за місцем проживання.

У декларації зазначаються валовий доход, одержаний від підприємницької діяльності, витрати, пов'язані з нею. Різниця між валовим доходом і витратами становить чистий доход, що є об'єктом оподаткування.

Прибутковий податок громадянам, які займаються підприємницькою діяльністю, в тому числі торгівлею, обчислюється на однакових умовах з доходами, одержаними за місцем основної роботи, за шкалою ставок, наведеною у пункті 1 статті 7 Декрету «Про прибутковий податок з громадян». Пільги надаються на загальних підставах.

Слід також знати, що під час здійснення торговельної діяльності на підставі Декрету «Про податок на промисел», податок обчислюється із сумарної вартості товару без вирахування витрат. Суб'єкту підприємницької діяльності виключаються витрати, пов'язані із придбанням товарів та їх реалізацією, тому ведення торгівлі на правах суб'єкта підприємництва має переваги проти викупу одноразових патентів, термін дії яких обмежений.

Наша валюта часто «осідає» в закордонних банках. Податкові органи беруться її «підняти»

Відомо, які важкі часи переживають сьогодні базові галузі промисловості. Дещо з обладнання, образно кажучи, знало ще революцію 1905 року. Тож Кабінет міністрів України, пішовши назустріч маріупольському металургійному комбінату «Азовсталь» ім. Ілліча, видав розпорядження про те, що комбінату надається право направляти валютну виручку безпосередньо на закупівлю обладнання для реконструкції та технічного переобладнання виробництва, минаючи уповноважені банки. Проте керівництво комбінату, мабуть, вирішивши, що його технічна оснащеність відповідає сучасним вимогам, використало спершу 546,4, а потім 317 тисяч доларів США не за цільовим призначенням. Чому так трапилось: нехай турбується керівництво галузою, а Донецька обласна податкова інспекція, провівши відповідну перевірку, запропонувала меткомбінату внести до валютних фондів України 163 тисячі 931 долар США та ще 95 тисяч 300 доларів США. Або інший приклад. Консорціум «Радон», Єнакіївський метзавод і констянтинівський завод «Укрцинк», обминувши уповноважені банки, направили валюту в сумі 11 мільйонів доларів США на оплату імпортних контрактів. В результаті перевірки податковими органами виявлено несплачених податків відповідно 1 мільйон 264 тисячі 828 доларів, 238 тисяч 320 доларів і 69 тисяч 300 доларів. До того ж Єнакіївський метзавод на 72 тисячі 853 долари знизив відрахування до валютних фондів, не сплатив державний збір за проведення бартерних операцій, за що також донараховано 266 тисяч 697 доларів.

Щоб не склалося враження, що такі порушення поодинокі. Останнім часом Донецькою обласною податковою інспекцією виявлено 28 підприємств, які допустили порушення при відрахуванні коштів до валютних фондів України. Результатом перевірок стало те, що з цих підприємств до валютних фондів повернено 2 мільйони 647 тисяч 621 долар і 2 мільйони 837 тисяч 176 німецьких марок. На чотирьох підприємствах встановлено, що вони в уповноважені банки не перерахували валютної виручки на суму 17 мільйонів 245 тисяч 984 долари та 2 мільйони 111 тисяч 500 німецьких марок. Через що податкова інспекція стягнула до валютних фондів відповідно 3 мільйони 334 тисячі 818 доларів і 633 тисячі 459 німецьких марок. Сотні тисяч доларів донараховано також в результаті виявлених порушень у проведенні бартерних операцій.

Загалом по Україні, за словами начальника Головної державної податкової інспекції В.Тентюка, на перший квартал поточного року в результаті цільових перевірок виявлено порушення діючого порядку обчислення і сплати податку на валютну виручку у 683 підприємствах. Головне порушення можна сформулювати так: після відвантаження продукції на багато підприємств більше, ніж 180 діб, не надходили валютні кошти, що свідчить про їх осідання на рахунках дебіторів в іноземних банках, а також про те, що валюта надходила на рахунки закордонних банків, відкритих без дозволу Національного банку України. Тож результатами перевірки на кінець першого кварталу до валютних фондів України в цілому по державі донараховано 73.531,3 тисячі доларів США.

Тим часом цільова перевірка повноти та своєчасності сплати податку на валютну виручку триває. Тож всі підприємства, валюта яких «осіла» в іноземних банках, можуть бути певні: з часом податкові органи її виявлять і вона піде на закупівлю за кордоном, скажімо, таких потрібних сьогодні Україні нафти й газу.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Хочуть... померти за УРСР

26 червня цього року сталося те, про що багато говорили: ліва опозиція злилася в нове громадсько-політичне об'єднання «Трудова Україна»(ТУ). Установчий з'їзд провели Соцпартія України (СПУ), Фронт трудящих України (ФТУ) та рух «Спілка комуністів України» (СКУ). Кредо форуму відразу визначив один з лідерів ФТУ П.Завернивовк: «Настав час простих слів і простих рішень. Нам не треба глибокодумних дискусій про тонкі політичні матерії». Так просто й діяли.

У прийнятих на з'їзді Декларації про заснування ТУ та її Статуту визначено, що нове об'єднання є добровільним утворенням з максимальною самостійністю його членів. Другою принциповою умовою членства в ТУ є легальність. Саме тому один з секретарів нещодавно відновленої КПУ народний депутат Є.Мармазов заявив, що його партія приєднається до ТУ після реєстрації в Мінюсті.

Головною метою ТУ проголошено досягнення влади трудящих. Щоб зробити це, ТУ збирається, по-перше, виграти вересневий референдум, наслідком чого обов'язково має стати зміцнення народовладдя у формі Рад і ліквідація інституту президентства. «Ми повинні відновити радянську владу в Україні», — говорилося на з'їзді.

По-друге, виграти наступні вибори до Верховної Ради і не допустити дострокового розпуску нинішнього парламенту під тиском будь-яких політичних сил.

По-третє, домогтися зафіксування в новій Конституції України головних принципів радянського народовладдя і не допустити заміни соціалістичного суспільно- політичного ладу капіталістичним, бо О.Мороз, лідер СПУ, сучасну ситуацію охарактеризував як «якісно нову», коли новий національний капітал уже хоче захопити засоби виробництва і основні фонди.

Діяти ТУ збирається на чотирьох принципах: соціальної справедливості, демократії, патріотизму та інтернаціоналізму.

Найдраматичнішим моментом на з'їзді було затвердження прапора ТУ. Делегати, не мудруючи лукаво, взяли за основу синьо-червоний прапор колишньої УРСР. Частина делегатів чомусь захотіла написати навколо серпа-молота назву організації. Ви бачили б, шановні, що трапилося в залі! Делегати забули основне з'їздівське гасло «Не треба дискусій!» і кинулися в бій. Хтось кричав: «Ми підхопили це знамено й повинні повернути його відновленій державі!». Ще хтось волав про пролиту кров і зрадництво керівників України. А один з депутатів узагалі вискочив до сцени й заявив, що готовий негайно померти за чисте синьо-червоне знамено. Його відмовили, але аплодували...

...«Інтернаціоналу» чомусь не співали. А шкода. Без цього відчуття того, що побував у недалекому минулому, було не повним.

Володимир СКАЧКО.

Рух — за Президента

Вінницький крайовий Рух провів мітинг з вимогою негайно розпустити Верховну Раду і провести вибори професійного парламенту на багатопартійній основі, а також голів місцевих управ. Лише після цього, вважає крайовий Рух, можна провести вибори до місцевих Рад. В іншому випадку до влади можуть прийти лише комуністи. Крайовий Рух виступив також із закликом до подолян підтримати на референдумі Президента і створити сильну виконавчу владу.

Михайло ВАСИЛАШКО.

Буде ярмарок у Сорочинцях

Традиції

Попри всі негаразди політичної ситуації, економічні труднощі, славнозвісний Сорочинський ярмарок буде! Рішення про це прийняла Полтавська обласна держадміністрація.

Турбот, звісно, побільшало. Зараз організатори сушать голови, як забезпечити (й уже, здається, знайшли рішення) пальним усіх, хто приїде у Великі Сорочинці, як наповнити ринок добротними товарами, як спланувати цікаву культурну програму. Запрошені підприємства Полтави, Кременчука, Лубен, Комсомольська. Традиційною для гостей і учасників буде лотерея, у якій збираються розігрувати легкові автомобілі «Таврія», «Москвич», «Волинянка», пральні машини, телевізори, холодильники, комп'ютери та інші речі.

Павло КАРНАУХ.

Полтава.

Реалії

Вертаються старі назви

В часи тоталітарної системи багато румунських сел Буковини були насильно перейменовані. Тепер їхні жителі клопочуться перед владою про відновлення історичної справедливості.

Днями в Глибоцькому районі проведено місцевий референдум про повернення давніх назв чотирьом населеним пунктам. За це проголосувала переважна більшість мешканців. Після затвердження підсумків опитування Президією Верховної Ради України села одержать свої історичні найменування — Тереблєче, Опришени, Сучевени та Йорданешти.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Що почім!

Гроші як гроші — ще й хороші

«Рух-прес» через свої інформаційні канали розповсюдив повідомлення про те, що на Луганському верстатобудівному заводі викарбувано вже майже 90 тонн металевих грошей вартістю від однієї копійки до однієї гривни, і що через несправність німецького обладнання частину монет доведеться забракувати.

Як заявив виконуючий обов'язки головного інженера заводу Віктор Лобас, це повідомлення не відповідає дійсності. Завод справді карбує монети, але їх не стільки, іншим номіналом, а браку немає взагалі.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Казино — найкращий гол

Футбольній команді «Ворскла» з Полтави, як зрештою й іншим клубам у республіці, сьогодні скрутно — бракує фінансів. Полтавці зробили ставку на казино. На головному стадіоні обласного центру його відкрило спільне українсько-болгарське підприємство «Ворскла-бліц».

Футбольний клуб надав підтрибунне приміщення, а 33-річний софійський бізнесмен Петро Григоров витратив 100 тисяч доларів на ремонт, установку 12 гральних автоматів «Покер-автомат» австрійського виробництва.

Казино працює цілодобово. Певна частка прибутку йтиме футбольній команді, інша — власникові казино. Полтава теж не залишиться у програші: 85 відсотків прибутків осідатиме в міській казні.

Павло КАРНАУХ.

Полтава.

Камінь, як людина...

МИКОЛАЇВ. Невичерпний діалог з каменем протягом багатьох років веде майстер народної творчості Роберт Мартиросян. На думку ювеліра, каміння, як і люди, буває добре й зле. Довго й наполегливо потрібно працювати, щоб камінь «заговорив», заблискотів і заграв різноманітними відтінками. І це майстрові, безперечно, вдається. У творчому активі Мартиросяна поряд з витонченими каблучками, кліпсами та сережками є й об'ємніші ювелірні вироби. Деякі з них уже отримали прописку за межами південного міста. В Ізраїлі зберігається майстерно виготовлена діадема. Підвищену зацікавленість до ювелірних виробів вірменського ювеліра виявив навіть королівський двір у Мадриді. Яскраві прикраси Мартиросяна були представлені на найрізноманітніших виставках, і завжди їх супроводжував заслужений успіх.

Фото **Олександра КРЕМКА.**

Отакої!

Заохочення порушнику

Цього року аж 75 діб просидів на гауптвахті за грубі порушення дисципліни військовослужбовець С. І хоча жодного натяку на його виправлення не спостерігається незабаром горе-вояка збирається додому у 30-денну відпустку, ясна річ, з безплатним проїздом і добовими.

Командир частини, дислокованої в Сумській області, який розповідав про це, змушений, незважаючи на явний абсурд, відпускати порушника на відпочинок. Нічого не вдієш — так велить Закон про військову службу, ухвалений Верховною Радою України.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Сумська область.

Кримінальна хроніка

Штраф не кусається...

Міліція Рівного біля місцевого ринку затримала двох киян — Ігоря Л. та Костянтина Ж., котрі купували долари у «валютника». У порушників вилучено понад два мільйони українських купонів, чимало доларів США та російських рублів. За ігнорування Декрету Кабінету міністрів України «Про систему валютного регулювання і контролю», за яким валютними операціями має право займатися лише Національний банк, Народний суд оштрафував на 60 тисяч купонів кожного з покупців і на 40 — продавця.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Луцьк

Депутати — за злагоду

На черговій сесії Волинської обласної Ради народних депутатів оголошено про створення з 36 депутатів депутатської групи «Злагода». Її завданням є стабілізація економіки, розвиток освіти, культури, охорони здоров'я, а також дотримання законодавства і правопорядку. Група висловила бажання співпрацювати з іншими депутатськими групами Ради.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Львів

Ротарі Клуб

В Україні відкрито другий Ротарі Клуб. 26 червня на його урочисте відкриття до Львова приїхали гості з США, Канади, Англії, Швейцарії, Польщі. Ротаріанський Клуб уже діяв у Львові у 1936—1939 роках.

Перші програми нинішнього клубу спрямовані на охорону здоров'я, проблеми молоді. До Львова із США вже доставлено вакцину, одноразові шприци, хірургічні інструменти. Розпочалися обміни школярами. На часі — обміни спеціалістами на стажування.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Черкаси

«Одіссея», що скінчилася в лісі

Чотирирічна «одіссея» бюрократичним морем за право мати власний бізнес у сфері обслуговування скінчилася для черкаського підприємця Віталія Баранника щасливо. Перший приватний (не приватизований, а споруджений власноруч) кемпінг постав на автомобільній трасі Черкаси—Київ. Розташувався він у мальовничому сосновому лісі неподалік Золотоноші. Невеличкий готель, ресторан, автомобільну стоянку та підсобне господарство обслуговують утрьох — сам власник, його дружина і син.

Вхідчини до «Червоної калини» — саме так назвав кемпінг господар — освятив священник УАПЦ.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Севастополь

Офіси... в бомбосховищах

Севастополь має десятки бомбосховищ. Більшість з них — на балансі житлово-комунальних контор. Як повідомляє газета «Крымская правда», значну частину бомбосховищ взяли в оренду комерційні структури, які розмістили в них офіси, магазини. За декретом Кабінету міністрів України, що вийшов нещодавно, заборонено здавати в оренду об'єкти цивільної оборони. А це означає, що комерсантам доведеться виселятися.

Олександр ПІЛАТ.

ХТО НЕ СТУКАЄ В НАШІ ДВЕРІ

Понад п'ять тисяч вихідців з Афганістану, Пакистану, Бангладеш нелегально проживають в Україні. Ці люди, рятуючись од війни, голоду, політичної нестабільності, шукають шлях на Захід та до США.

Основним експортером нелегалів-іноземців у республіку є Росія. Москва підписала угоду з верховним комісаром ООН у справах біженців й набула статусу країни першого притулку. За цим статусом Росія зобов'язана приймати емігрантів доти, доки комісія ООН не визначить подальшу долю переселенців. Але поки Росія не в змозі дати раду тисячам етнічних росіян, біженців з «гарячих точок» Закавказзя та Середньої Азії. Тож не дивно, що за таких обставин про пакистанців, афганців, китайців, в'єтнамців у Москві забувають. Не один місяць минає, поки їх справи візьмуться розглядати. От і їдуть іноземці з російської столиці під чотири вітри — до Білорусі, Прибалтики й України. Відсутність на кордонах між колишніми республіками Радянського Союзу паспортного контролю дозволяє їм кочувати із держави до держави. Так і потрапляє більшість емігрантів з «третього світу» в Україну, сподіваючись перебратися у Румунію чи Польщу, а вже звідти до заможних країн Західної Європи. Не всім вдається вирватися на Захід, тож і живуть іноземці в Україні як підпільники, переховуючись по гуртожитках та будинках відпочинку, у студентів-земляків, наймаючи квартири у громадян.

Звісно, такі «гості» додають проблем міліції, торгуючи на базарах доларами і речами, і прикордонникам, при найліпшій нагоді намагаються перетнути кордон. Лише у червні в Києві затримано 17 пакистанців з підробними реєстраційними візами. Чотирьох же їхніх співвітчизників прикордонники затримали з фальшивими паспортами при спробі виїхати до Польщі. Самі ж нелегали нерідко стають жертвами пограбувань та шахрайств. І залишившись без грошей, ховають документи та «здаються» властям. Розрахунок простий — у спецприймниках обігріють і нагодують.

— З іноземцями-нелегалами проблем безліч, — розповідає начальник управління віз і реєстрацій Головного управління внутрішніх справ Києва Віктор Казарцев. — Надати їм статус біженців не можемо — немає правової бази. Відправити на батьківщину також не виходить, добровільно виїжджати погоджуються не всі. Для примусової ж депортації кошти потрібні, на всіх не вистачить.

Щоб тримати ситуацію під контролем, ми розробили програму спільних дій із земляцтвами іноземних студентів, — продовжив розповідь Віктор Микитович. — Адже іноземці-нелегали в першу чергу намагаються встановити контакти з співвітчизниками, які навчаються в Україні. Останні ж повідомлятимуть їм про вимоги перебування в республіці, допомагатимуть нам реєструвати емігрантів й посилати їх на медичні комісії.

Така співпраця міліції з іноземними земляцтвами вже дала перші результати. У громадянина Ефіопії, який приїхав в Україну ніби для навчання, виявили ВІЛ-інфекцію, його одразу депортували. А серед 500 біженців з Афганістану і Пакистану виявили 89 хворих на малярію. Співпраця з іноземними земляцтвами дасть змогу контролювати прибуття та перебування нелегалів в Україні.

Проблема нелегалів в Україні сама собою не вирішиться. Тому вже зараз потрібно створювати власну імміграційну службу, спеціальні відділи міліції по роботі з іноземцями. Як потрібно вже зараз розробляти й нормативно-правову базу для роботи ВВІРів з нелегалами та біженцями. Адже, якщо зважити на те, що європейські країни посилили контроль за емігрантами і депортуватимуть усіх, хто незаконно в'їхав на їхню територію, неважко спрогнозувати, що більшість емігрантів через прозорі кордони кочуватимуть в Україну. От тоді, окрім спекуляції доларами, можливо, займуться контрабандою наркотиків та й бозна-чим. Так, крім нашої доморощеної та кавказької мафії, у нас може виникнути ще й китайська, афганська чи пакистанська.

Ігор ЗАБІЛИК.

Софія

ЗВИНУВАЧУЮТЬ УЧОРАШНЬОГО СОРАТНИКА

«Я голодуватиму, поки Желев — президент», — заявив один з лідерів Союзу демократичних сил (СДС), поет, депутат Едвін Сугарев. Його підтримала Координаційна рада СДС.

Сугарев і його товариші звинувачують главу держави, свого вчорашнього соратника, в зраді ідей демократії, в змові з соціалістами, в розколі союзу, в рекомунізації країни. Желев відхилив усі ці звинувачення. А 42 відсотки анкетованих софійців взагалі не визнають способу та умов протесту, що його обрав депутат. Хоча на мітинг, організований на підтримку голодуючого, зібралося не менш як 10 тисяч жителів Софії. Вони скандували гасла: «Желев — зрадник», «Дострокові вибори», «Еді — ми з тобою».

Після 20 днів голодовки Е.Сугарев припинив свою акцію.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.

Фотофакт

ВІЙНА ЗА ЗЕМЛЮ

Залишається складною ситуація на західному березі ріки Йордан і в секторі Газа. Майже щодня тут відбуваються сутички між палестинцями та ізраїльськими солдатами. В середньому протягом місяця з обох сторін гине понад 10 чоловік.

На знімку ІТАР-ТАРС: ***палестинці з табору біженців Ам-Шаді несуть тіло товариша, який загинув під час сутичок з ізраїльськими солдатами.***

Алма-Ата

НА КАСПІЇ З'ЯВИЛИСЯ ПІРАТИ

«Каспій може залишитися без морського рибопромислового флоту». Під таким заголовком республіканська газета «Казахстанская правда» вмістила матеріал про критичну ситуацію на базі «Мангишлакрибхолодфлоту» в селищі Баутіно. Як пише газета, за даними правоохоронних органів, молодь з міста Форт-Шевченко та прилеглих селищ учиняє розбійні напади на риболовецькі судна з метою захоплення вилову.

Газета наводить хроніку недавніх подій. У лютому минулого року вбито матроса, а в листопаді вчинено напад на рибальське судно із застосуванням піротехнічних засобів. У квітні нинішнього року вбито старшого механіка, побито двох штурманів, учинено напад на судно «Тюлень-2». Крім того, загрози фізичної розправи постійно лунають на адресу рибалок.

Тетяна КОСТІНА.

ЧИ МОЖЕ В АЗІЇ З'ЯВИТИСЯ СВОЯ КОЛУМБІЯ?

Поки керівники Киргизстану повторюють слова про своє прагнення перетворити республіку на другу Швейцарію, реально вона здобуває дедалі більше шансів стати другою Колумбією, тобто одним з нових центрів світової наркомафії.

І в тих, хто так вважає, є вагомі причини для побоювань: Одним із природних «багатств» Киргизстану є високопродуктивні джерела одержання наркотиків рослинного походження. Близько 60 гектарів тут зайнято лише дикорослими коноплями. А всього, за експертними оцінками, річний обсяг нелегального виробництва наркотиків наближається до 30 тонн. У МВС республіки офіційно на обліку 2,5 тисячі наркоманів, проте спеціалісти вважають, що насправді ця цифра більша, принаймні, в 20 разів. За віддагодженими каналами, кількість яких безупинно зростає, киргизькі наркотики великими партіями надходять до країн близького й далекого зарубіжжя.

Південь республіки, розміщений в благодатній Ферганській долині, сьогодні уразила справжня опіумна лихоманка. Вже достовірно відомо, що наркомафія з країн «Золотого півмісяця» (Іран, Пакистан та інші) настійно прагне скористатися новим маршрутом транспортування наркотиків через середньоазіатські республіки колишнього СРСР. А північноєвропейські наркокартелі готові фінансувати не тільки нелегальне виробництво опію в колишніх південних республіках Союзу, а й організацію підпільних лабораторій для його переробки на «короля» наркотиків — героїн — просто на місці.

Вивчення архівних справ, спогади ветеранів міліції Киргизстану дають можливість зробити висновок: уже в 50-х — на початку 70-х років у республіці існували широко розгалужені мафіозні структури, здебільшого сімейні клани, які спеціалізувалися на наркобізнесі. І навіть у ті часи, коли державні кордони були «на замку», опій-сирець з Приіссиккулля (районів акваторії озера Іссик-Куль) знаходили далеко за межами Союзу. Та навіть і після того як на початку 70-х років перестали вирощувати тут опійний мак, лишилися злочинні зв'язки, канали збуту, збереглося чимало прихованого сирцю.

А сьогодні, за словами начальника служби МВС Киргизстану по боротьбі з накорбізнесом Олександра Зеличенка, ситуація стрімко погіршується. Добре усвідомлюючи, що самотужки один не впорається зі злом, яке набирає сили, Киргизстан зміцнює зв'язки з міжнародними антинаркотичними організаціями, зокрема, комітетом ООН по наркотиках, Міжнародною асоціацією боротьби з наркобізнесом, членом якої республіка також стала минулого року. Разом з експертами-міжнародниками розроблено проект закону республіки «Про відповідальність за правопорушення, пов'язані з незаконним обігом наркотичних засобів», національну програму боротьби з наркобізнесом у 1993—1997 роках. Крім того, указом Президента створено державну комісію з контролю за наркотиками.

Однак до наркобізнесу сьогодні залучається дедалі більше людей, котрі раніше не мали ніякої причетності до злочинного світу, але змушені таким чином рятувати своє критичне матеріальне становище. Примара другої Колумбії дедалі чіткіше витає над Киргизстаном. І чим більше вона матеріалізується, тим важче знаходити засіб боротьби проти неї.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Експрес-інформація

Ірак: ракетна війна триває

Американський винищувач відкрив вогонь по іракській протиповітряній установці, яка націлилась на нього радіолокатором. Це сталося у вівторок у південноіракській області Басра, повітряний простір якої заборонений для польотів іракської авіації. Офіційний Багдад повідомив, що під час обстрілу установка не діяла, і назвав інцидент актом агресії. Натомість Президент США Б.Клінтон заявив, що американський літак діяв згідно з чинним у регіоні порядком ведення бойових дій. Він знову наголосив, що недавній ракетний удар по Багдаду недвозначно показав, що Сполучені Штати не терпітимуть тероризму.

Як ми вже повідомляли, більшість західноєвропейських країн підтримали ракетну акцію США. Прем'єр Великобританії Дж. Мейджор заявив, що «державний тероризм треба викорінювати всіма доступними та законними способами». Канцлер ФРН Г.Коль назвав дії Вашингтона «виправданими». Цю точку зору підтримали Австрія, Бельгія, Данія, Італія, Португалія, а також Канада, Південна Корея, Японія, Кувейт, Туреччина. До речі, остання, а також Єгипет в особі міністра закордонних справ АРЄ А.Муси заявили, що варто було б показати приклад такої боротьби з міжнародним тероризмом у Боснії.

Франція, Китай та деякі інші країни стримано відреагували на акцію США. А засудили її Ліга арабських держав, Лівія, Судан, Йорданія, Куба, Малайзія. Слід також зазначити, що немало західних засобів масової інформації, висловлюючи власну точку зору на подію, назвали ракетний удар агресивним і невиправданим кроком.

Продовжують наступ

на азербайджанську територію вірменські збройні формування Нагірного Карабаху. Днями вони захопили місто Агдере і готуються зайняти місто Агдам, розташоване на схід від Карабаху.

А в Баку відбувся другий раунд переговорів за зачиненими дверима між головою азербайджанського парламенту Г.Алієвим і полковником С.Гусейновим. За деякими повідомленнями, С.Гусейнов вимагає повного контролю над міністерствами безпеки, оборони та внутрішніх справ.

У Президії буде свій план

Підготувати власні миротворчі пропозиції у відповідь на план Сербії та Хорватії щодо поділу Боснії на три етнічні області вирішила колективна Президія Боснії і Герцеговини. Вона призначила комісію з трьох осіб для опрацювання протягом семи-восьми днів відповідних пропозицій. Тим часом Рада Безпеки ООН відкинула проект резолюції про скасування ембарго на постачання зброї сараєвському урядові, за що виступали, зокрема, Сполучені Штати.

НБСЄ стурбоване естонським законом

З чотириденним офіційним візитом до Естонії прибув верховний комісар НБСЄ у справах національних меншин М.ван дер Стул. Він зустрінеться з Президентом Естонії Л.Мері, іншими керівниками країни, а також відвідає міста на південному сході республіки, де проживає основна частина російськомовного населення. Головним приводом для візиту стало прийняття естонським парламентом закону про іноземців, згідно з яким такими вважаються всі мешканці країни, котрі не мають естонського громадянства.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Соціальний зріз

Сім'я Казановських,

яка живе в Рожищенському районі на Волині, вміє все робити

Село Ольганівка... Кажуть, що назва його походить від княгині Ольги, яка давним-давно тут мешкала. А ще розповідають, що любила княгиня в полі працювати, худобу доглядати... Може так воно й було, а, може, й ні, але правда, що живуть тут люди роботящі. Я переконався, коли недавно один суботній день провів у сім'ї Ганни Іванівни і Євстафія Володимировича Казановських.

Звичайна селянська родина. У Ганни Іванівни і Євстафія Володимировича — дві дочки, один син: Валя, Руслана і Юрій. Усі вони вже дорослі, мають власні сім'ї. В молодих — восьмеро дітей. І ця велика родина (із зятями і невісткою — 16 чоловік) — живе разом. Усі туляться в одному дворі, в батьківській хаті. Старенька хата, тісненька, але все тут до ладу, мир і злагода в ній панують кожен день.

— Не маємо коли сваритися, — каже Ганна Іванівна. — Чоловік і діти працюють на різних роботах... А ще в нас є велике домашнє господарство... Тільки я сама на пенсії, дітей доглядаю... Юрій фермерством зайнявся... Маємо біля чотирьох гектарів землі. Є до чого руки докласти.

Євстафій Володимирович у місцевому колгоспі 32 роки незмінно працює пастухом. Коли вісім років тому став їхнім зятем Святослав, тесть узяв його до себе помічником. Так обидва і досі пасуть колгоспну худобу. Син Юрій — кіномеханік, дочки Валя і Руслана, невістка Валя — теж працюють у колективному господарстві. А ще один зять — Сергій подався на заробітки до Росії. Родина будується, потрібний ліс. Поруч батькової хати Руслана і Сергій заклали фундамент під новий будинок, а неподалік Юрій і Валя вже зводять стіни нової оселі. Великої, 12 на 14 метрів. І будівництво нового хліва заплановано.

— Ми всі дуже любимо тварин, — розповідав Юрій. — Хочемо власну ферму мати. Мрію, щоб у нас було корів із п'ятдесят...

— А я краще свиноматок розводила б, — мовить мати. — Люблю це діло. Коли свиноматка має поroситися, то я вже від неї не відходжу, навіть ночую у хліві.

А Євстафій Володимирович каже, що йому найбільше подобаються бички, індики, кури і гуси. Коли б на те його воля, то відгодовував би тільки бичків. Тож і не дивно, що в цій великій родині враховують зацікавлення кожного. Тут відгодовують свиней, бичків, розводять птицю. Варто про це докладніше розказати, як люди працюють, устигають на роботі і вдома. Причому, жодних нарікань на труднощі. Ніби для цієї родини їх на світі не існує. І все ж таки, задумаймось над життям працьовитої родини Казановських.

Торік вони здали три тонни свинини, цього року — більше двох тонн. За п'ять місяців 1993 року продали людям 80 поросят, а планують ще 100. Є зараз чотири свиноматки, кожна в рік народжує по 40 поросят. За чотири роки, як сім'я зайнялася вирощуванням поросят, не було випадку, щоб якесь вдалося кволе або загинуло.

Казановські тримають на відгодівлі двоє телят, одного бичка, троє свиней. Від двох дійних корів щодня надоюють 40 літрів молока. Справді, є до чого руки докласти.

На подвір'ї бігали кури, поважно ходили півні, задерикувато трималися індики... Скільки ж у господарстві цієї живності?

— Ви думаєте, я знаю? — посміхнулась Ганна Іванівна, — важко полічити. Здається, що маємо 12 гусей, 30 каченят, а вже 70 їх ми продали людям. Є у нас 10 дорослих індиків, 50 — маленьких, мабуть, понад 300 курчат, 16 качок... Коли з усім цим попораєшся, то вже і спати ніколи. Онуки допомагають, годують птицю, яйця збирають. Скільки? А хто їх рахує, десь так на день буде 60 - 70 штук...

Я був ще більше здивований, коли Юрій показав мені меблі для жилих кімнат — диван, м'які крісла, столи, які він зі своїми рідними виготовляє, продає людям значно дешевше, ніж коштують такі в магазині. А крім того, знаходить ще час ремонтувати старі автомобілі та мотоцикли. Він каже, що не дуже охоче за це береться, але не може відмовити, коли люди просять. Із запасних частин зробив для себе трактора. Купив старого автобуса, притягнув у подвір'я, де за два тижні довів його до ладу, тепер їздить. А в цій родині всі дорослі вміють керувати машинами, тракторами і мотоциклами, мають два власних легкових автомобілі. Діти наслідують батьків: кожна дитина має велосипед. Дівчатка у шість років уже вміють доїти корів, дати свиням їсти. А ще є в них музичні інструменти: гармонії, маленький і великий акордеони, гітара. Дорослі і діти вміють на них грати. І гарно співають. Чув це і бачив. Тієї суботи, коли був у цій талановитій родині, у Валі, дружини Юрія, був день народження. На вулиці зі свіжої свинини смажився запашний шашлик, Юрій, Валя і Руслана співали українських народних пісень. У цей час стояла на порозі хати щаслива Ганна Іванівна. Молодо усміхалася. Біля ніг Євстафія Володимировича лащився пес. З ним господар збирався йти в поле пасти худобу. А біля криниці трясли червоними зобами огрядні індики. В загоні сито дрімали телята...

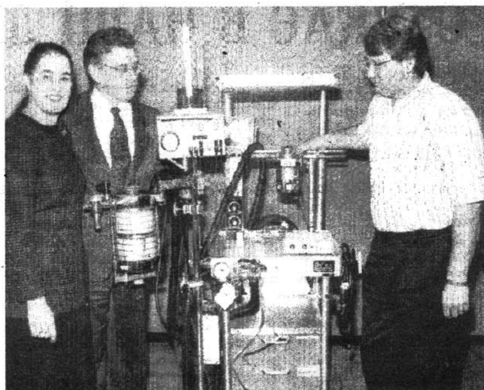
Клавішами акордеона бігали грубі від праці пальці Юрія. А в очах світилася радість. Можна, звичайно, подумати: «І що ці люди бачать, окрім тяжкої праці?» Але як ніжно і тепло Ганна Іванівна вимовляла: «Ми маємо все своє, свіже і чисте, вирощене нашими руками...» І жодної скарги, хоч би маленького невдоволення на ті негаразди, що є в нашому житті. Один-єдиний раз я почув: «Нам цегли би на будівництво купити...»

Мабуть, моє питання було недоречне, коли я поцікавився у Юрія: «Все-таки, тяжко доводиться? І на роботі, і вдома, таке господарство...» Молодий чоловік подивився мені в очі і спокійно сказав:

— Тяжко. Зате наша сім'я вміє все робити. І діти наші ніколи не підуть красти. Хіба це погано? І страйкувати не будемо. Нам просто ніколи.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Милосердя

Півмільйона доларів

подарував своїм землякам правник з канадського міста Гамильтона Віктор Роєнко

Правда, відразу уточнимо: не готівкою, а різними дефіцитними речами, які потрапили в містечко Ладижинку: в дільничну лікарню, в школу-інтернат для дітей-сиріт, у дитсадок... Це в основному ліки і медичне обладнання, одяг та іграшки для дітей. І, звісно, в цій благодійній акції панові Роєнкові активно допомагало подружжя лікарів українського походження Орися і Юрій Лисики, багато інших канадців із провінції Онтаріо.

Правник з Гамильтона Віктор Роєнко, починаючи з осені 1990 року, часто навідується в Україну. Саме він став ініціатором збору коштів серед української громади Канади для розбудови Канева, створення в ньому культурно-туристичного центру. І навіть привозив чималенькі грошові суми, зібрані за океаном. Та невдовзі облишив цю роботу. Ні, не охолов серцем до духовних проблем своєї материзни — розчарувався в тих людях, які тут, в Україні, займалися цією справою. Після того, як тисячі віруючих двох українських церков — автокефальної і греко-католицької — що прийшли в травні 1991 року віддати шану Шевченковому генієві, так і не були допущені до його могили промосковськи настроєними попами і, звісно, з благословення місцевих властей. «Шевченко, його творчість, його дух повинні об'єднувати український народ, а не дрібнити його, сіяти між нього ворожнечу. І той, хто це робить, хто це допускає, той чинить найбільше зло українцям», — сказав після цього Віктор Роєнко.

І ось тепер, через два роки, він приїхав з гуманітарним «багажем» в Україну. Що спонукало канадського правника взятися за цю складну, але благородну справу?

— Саме життя, — говорить В. Роєнко. — Минулої осені побував у Ладижинській лікарні — це неподалік від Антонівки, де я народився і виріс. І зіткнувся з фактами, які мене буквально приголомшили. Лікарі не могли вчасно зробити операції, бо шукали обезболюючих препаратів. Та що там антибіотики — звичайної вати, щоб накласти на палець, з якого взяли кров для аналізу, нерідко немає. Звісно, можна обурюватися, можна (і, очевидно, треба) критикувати державні структури, які допустили до такого. Але, скажіть, що від того зміниться? І я вирішив якось допомогти моїм землякам.

Повернувся Віктор Роєнко в Канаду, зустрівся зі своїми добрими приятелями — докторами Лисиками. Разом побували в канадських лікарнях, розповіли, в яких складних умовах працюють сьогодні українські лікарі, особливо в сільській глибинці. І, треба сказати, канадійці перейнялися цими клопотами, ділилися, чим тільки могли.

Так і почався збір гуманітарної допомоги для України. Медичні препарати, спеціальні ліжка для травмованих, коляски для інвалідів, одноразові шприци. Навіть халати для медперсоналу — одне слово, все, що потрібно для нормальної роботи лікарні. Привезли подарунки і для місцевого дитячого садка, і для сільських школярів. Майже 15 тонн вантажу, який коштує півмільйона доларів.

— І це ще не все, що нам вдалося зібрати, — каже Віктор Роєнко. — Але решта чекає своєї черги, бо дуже дорого треба платити за транспорт. Ось зберемо гроші для відправки нової партії гуманітарного багажу, і тоді знову вирушимо на Україну. Бо вона сьогодні потребує нашої допомоги.

Роман ВАТРИЧ.

Черкаська область.

На знімку: (зліва направо) Орися і Юрій Лисики разом з доктором Пітером Шлапаком обговорюють у Канаді, як швидше і надійніше доставити гуманітарний вантаж у Ладижинку.

Культура

Добрих намірів замало

Реалізація культурницького проекту «Україна» відкладається до наступного року

Що знає світ про Україну? Неймовірно мало. Саме цей прикрий факт, а ще — бажання змінити ситуацію на краще продиктували два роки тому цікаву ідею: організувати всесвітню подорож українського вокального колективу, який репрезентуватиме нашу державу майже в 50 країнах Європи, Америки та Австралії.

За реалізацію цього грандіозного задуму взялися Міжнародна гільдія української культури в Канаді та Український фонд культури. А невдовзі долучилися до співпраці й уряд України, Міністерство культури і Міністерство закордонних справ. Останнє, до речі, чи не найбільше допомагає оргкомітетові.

Уже зроблено перші кроки щодо організації всеукраїнського вокального колективу — названо 70 кандидатів-вокалістів, з якими невдовзі будуть підписані контракти. Усі інші пункти проекту, і найголовніше — кошти, ще чекають свого вирішення.

До репертуару хору увійдуть народні пісні, класичні твори та сучасні мелодії. Оргкомітетові довелося докласти чимало зусиль, аби розшукати оригінали рукописів українських композиторів. До речі, у Харківській бібліотеці вдалося відшукати сім унікальних книжок із нотами старовинної музики. Були проблеми і з костюмами для хористів. Виручила художниця зі Львова пані Лисик, яка незабаром привезе до Києва ескізи художніх строїв.

Друга частина проекту — книжка-буклет, яка, за словами міністра культури Івана Дзюби, має віддзеркалити інтелект нашого народу, його духовний потенціал, природні багатства України. Вже закуплено слайди для майбутньої книжки, і на початку наступного року вона, очевидно, побачить світ.

Планується створити мобільну пересувну художню фотовиставку, яка налічуватиме майже 70 кольорових та чорно-білих фотографій, об'єднаних умовною назвою «Україна сьогодні». 10-12 репродукцій живопису найкращих українських майстрів, серія листівок з краєвидами міст, значки та рекламні проспекти підприємств — спонсорів проекту розкажуть далеким народам про існування Української держави, допоможуть створити певне уявлення про нашу Батьківщину.

Сподіватимемося, що так воно й буде. Бо, як влучно зауважив член оргкомітету проекту «Україна» з канадської сторони Володимир Колесник, маємо увійти до загальнолюдської цивілізації не Чорнобилем, не голодомором, а культурою.

Нам справді є що показати світові.

Алла РОМАНЧУК.

Освіта

У банкіри я пішов би...

Випускники шкіл та їх батьки сьогодні турбуються про одне: куди піти вчитися? Де найменший конкурс? Тому мабуть їх, зацікавить така інформація: у 1993 навчальному році у Київському торговельно-економічному інституті відкривається новий факультет банківської справи. Що його фінансує банк «INKO». Ми попросили розповісти про нього ректора інституту академіка А.Мазаракі і О.Сіняговського, заступника голови правління Акціонерного банку «INKO», який взявся надавати фінансову і організаційну підтримку новому факультетові.

— Анатолію Антоновичу, перше запитання до вас: як зародилася ідея створення факультету банківської справи?

— Її підказала практика. Адже у нас не вистачає грамотних спеціалістів банківської справи. А для розвитку ринкової інфраструктури, найважливішим елементом якої є банки, вкрай потрібні професіонали. І ця потреба буде зростати. Ви можете запитати: чому саме наш інститут взявся за цю справу? Вважаю, що працівники торгівлі за родом діяльності, мабуть, найтісніше пов'язані з банківською системою, її функціонуванням. До того ж ми маємо відмінну базу для навчання, грамотних викладачів. А головне — отримали потужну фінансову підтримку від Акціонерного банку «INKO». Це дасть можливість залучати до викладання на контрактній основі кращих вітчизняних та зарубіжних спеціалістів, направляти студентів факультету до розвинених європейських країн.

Ще кілька плюсів — це висока базова стипендія, можливість отримувати без обмежень комерційну інформацію, готувати курсові і дипломні роботи на банківських матеріалах. Той, хто присвятить цьому роки навчання, матиме чудову можливість зробити кар'єру у банківській справі. Також хочу відзначити, що створення факультету стало можливе завдяки підтримці Міністерства освіти України і особисто міністра П.Таланчука.

— А які умови прийому абітурієнтів?

— Спочатку про те, з яких спеціальностей ми навчаємо на факультеті. Це — фінанси і кредит, спеціалізація — банківська справа; бухгалтерський облік та аудит, спеціалізація — бухгалтерський облік і аудит у банках; правознавство, спеціалізація — комерційне право. Прийом документів — до 15 липня.

Цього року передбачено прийняти на перший курс 75 чоловік. Тобто по 25 чоловік на кожну із спеціальностей, які я назвав. Приймаємо і 25 чоловік на другий курс навчання зі спеціальності «банківська справа».

— А хто може бути зарахований на другий курс?

— Для зарахування на другий курс факультету треба звернутися до приймальної комісії інституту з 10 до 25 липня. У цей же період вирішуватимуться усі питання переведення з інших вищих навчальних закладів до нашого.

— Кому будете віддавати перевагу?

— Звісно, студентам економічних спеціальностей. Та детальніше з умовами прийому можна ознайомитися у приймальній комісії нашого інституту.

Кілька запитань і до О.Сіняговського.

— Олегу Петровичу, чи можна розцінювати ініціативу банку «INKO» як нагальну потребу у молодих кадрах?

— Такий факультет насамперед потрібен не так для вирішення наших кадрових негараздів, як для спроби адекватно розв'язати цілий комплекс складних соціальних проблем, пов'язаних з формуванням ціннісних орієнтацій і життєвих перспектив молоді України. А взагалі — це передусім за все наш громадянський обов'язок.

— Факультет, що його фінансує банк, це — альтернатива державній системі вищої освіти?

— На наш погляд, це її своєчасне доповнення. Банк «INKO» йде на мільярдні витрати заради того, щоб підтримати освіту України взагалі. Ми хочемо, щоб у нашій державі пустила коріння фундаментальна економічна наука. Ми хочемо підготувати висококваліфікованих спеціалістів з глибокими теоретичними і практичними знаннями, які зможуть ефективно працювати у будь-яких банківських структурах України. Вважаю, що з глибокої кризи країну можуть вивести тільки професіонали. У банківській справі поготів.

— Чи не створюєте ви «блатний» факультет для родичів і знайомих?

— Ні в якому разі. Ми чекаємо енергійних, талановитих людей, які вміють аналітично мислити самостійно, приймати рішення, багато і продуктивно працювати. Навчання у поєднанні з можливістю вже з першого курсу працювати в нашому банку вимагатиме від студента самодисциплінованості, мобільності, обов'язковості.

Думаю, що той, хто спокуситься на престижну спеціальність, але не виявить якостей, про які я загадував, не зможе завершити навчання. Вимоги у нас будуть однакові до всіх.

Дмитро КОМАРЕНКО.

І в теперішні часи можна побувати в казці

«Музи і діти» — так було названо конкурс юних талантів, що відбувся у Дніпропетровську. Вихованці державних і сімейних дитячих будинків та шкіл-інтернатів з України, Росії, Узбекистану, Казахстану, Республіки Комі і Калмикії змагалися в конкурсах читців, співаків, танцюристів, художників і композиторів.

Центральною подією свята юних талантів став кінокарнавал «Казка-93».

Фото Анатолія КРАСНОЖОНА.

Культура

Не загубимося у безмежжі Всесвіту

Якщо є такі люди, котрі дуже люблять свою справу й вірно їй служать...

Історія починається не з нас і нами не кінчається. Та коли маєш змогу відкрити пречудову книгу і прочитати про своє коріння те, що тобі навіть у найкращому сні не снилося, почуваєшся просто щасливим. Віриш, що ми — не маса, а все ж таки ланка у вічному історичному потоці. І що прожиті день, рік чи відведені Богом літа — дивовижна плата, відбитки якої не загубляться безслідно у безмежжі Всесвіту...

Ця книга — «Історія української культури», що складається з 15 зшитків, почала виходити завдяки (без перебільшення) патріотичним зусиллям акціонерного товариства «Обереги». Бо в час економічної кризи зважитися на випуск науково-історичної літератури можуть або камікадзе, або люди, які до безмежжя люблять свою справу. І саме тоді, коли «Обереги» переживали не найкращі часи, видавці-підприємці не відступилися від обіцяного читачам.

Стерши минулого року ряд «білих плям» цікавими книгами з історії духовності нашого народу («Дохристиянські вірування українського народу» митрополита Іларіона (Івана Огієнка), «Про старі часи на Україні» Михайла Грушевського, «Анна Русинка, королева Франції і графиня Валюа» графа де Ке Сент-Емура (переклад І. Франка), «Нариси з історії нашої культури» Євгена Маланюка тощо), «Обереги» не звертають із культурно- просвітянського шляху. А збочити дуже легко: фінансові та інші труднощі часом підпирають до такої міри, що принаймні найменшеньке видання якогось «Тарзана» враз вирішило б усі проблеми. І ніхто б не осудив. Деякі видавництва свідомо йдуть на цей простий маневр, щоб вижити. А тут ризик дає добрі результати. Читачі приймають видання «Українські Музи» (Поетичні антології від Котляревського до 1908 року), а тепер й «Історії української культури» із вдячністю. Зшитки розходяться вмить.

Переповідати зміст 15 зшитків видання Івана Тиктора у Львові 1937 року, а нині факсимільно повторене «Оберегами», означало б позбавити допитливого читача насолоди самому пройтися садами й хащами, дикими урвищами й заповідними зонами нашого далекого і близького минулого. Скажу лише, що вперше маємо змогу осягнути поняття культури так широко, що це видання творили свого часу видатні вчені, дослідники — історик Іван Крип'якевич (1886—1967), літературознавець та педагог Володимир Радзикевич (1886—1966), мистецтвознавець і поет Микола Голубець (1891—1942), театрознавець та письменник Степан Чарнецький (1881—1944), композитор і музикознавець Василь Барвінський (1888—1963)... Науковий консультант бібліотеки АТ «Обереги» — доктор філологічних наук, лауреат Державної премії України імені Т.Г. Шевченка Федір Погребенник.

І ще. Любителям ділити ментальність українського народу за ознаками «західняків» та «східняків» у цих зшитках не радимо шукати аргументів для своїх тверджень. У даному разі маємо всеохоплюючий погляд на історію нашої культури, бо всі ми — діти однієї матері-України.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

У партіях і рухах

Комуністи після з'їзду

Відбулася прес-конференція керівників компартії України, недавно обраних на установчому з'їзді. Було підкреслено, що нинішня компартія — це нова організація, яка не має нічого спільного з колишніми структурами КПРС і навіть КПУ. Вона діє в рамках законів України і виходить з тих реалій, що склалися. Комуністи підтримують ідею будівництва незалежної України і навіть не забороняють своїм членам належати до тієї чи іншої церкви.

Розвал так званого соціалістичного табору, СРСР і КПРС, на думку секретарів КПУ, — аж ніяк не говорить про крах комуністичної ідеї. Це свідчить тільки про крах спотворення цієї ідеї.

Керівники компартії рішуче відкинули звинувачення, що всі документи, які обговорювались на з'їзді, були підготовлені винятково російською мовою і на доказ показали присутнім оригінали Статуту і програмної заяви.

Найближче завдання комуністів України, за словами керівників партії, — реєстрація новоствореної організації в міністерстві юстиції і перереєстрація колишніх членів партії.

У найближчому майбутньому, переконані керівники КПУ, їхня організація стане однією з найвпливовіших політичних сил в Україні.

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 846.430.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311122.

1, 3, 4, 5, 6, та 8 — сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».